

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Justo episcopo. Cap[itulum]. Ixvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

fecerat: conquerit cepit: dicens q̄ duo hesterno die ad se venerant: qui spiritum a corpore ejici entes in bonum locum deduxerat. Ipsi h̄o die unus missus fuerat: qui eum ad corpus reduci mandauerat: q̄ fortunatus ehs sic a deo petebat. Quibus expletis verbis: marcellus mos: et infirmitate conualuit: t̄ in hac v̄ta diutius mā sit. Quienit aut̄ vir sanctus in dñō p̄dile idus octo. t̄ sepultus est in ecclesia iudicifia. Id cuius sepulturam crebra miracula sunt. Nec gregorius dialogorū libro primo cap. x.

De sancto Fortunato alio ep̄o. Cap. lxxv

Ortunatus episcopus

Hip̄o pictaviensis clarus tempore iustini imperatoris junioris. Qui natione italus primo poeta: deinceps in prefatae v̄dis ep̄m sublimatus; vir egregius: ingenio clarus: sensus celer: ore suavis beati martini herosco metro gesta in. iiiij. voluminibus digesti: hymnos etiā festi uicari singulari eleganter compositi: t̄ sancti tate plenus in pace quieuit.

De sancto Justo episcopo. Cap. lxxvi.

Iustus episcopus

In signi sanctitate refulsi. Qui eius episcopatu relecto cum viatore lectore eius ministro ad heremum egyp̄ti se contulit: vbi multo tempore angelicam vitam duxit. Ad hunc reniens dum antiochus ep̄s v̄r̄ sanctus eius in episcopatu successor ad heremum accessit: t̄ ab eo sanctitatis perspicue exempla reportauit: de quo dicitur infra in eius gestis idibus novemb̄is. Sanctus autem iustus in pace quieuit p̄dile idus octobris. Quem dum morientem minister eius desleret: eo q̄ se desereret: ille propheticō spiritu eundem horans p̄dictis: q̄ se cito secuturus esset. Quod rei per effectum probauit euētus: nam viator post dies. viij. eum ad patram secutus est: videlicet xiiij. kalen. nouemb̄is: vt dicitur ibidem.

De sanctis. ccclx. martyribus. Cap. lxxvii.

Recēti

Martyres apud coloniam agrippinam passi sūt: qui cujus essent milites mauri ex sacra legione thebeorum: t̄ illis trucidatis isti ex eorum consortio ausus gissent: a militebus maximis apud ipsam v̄dem inueniti: et

Monus

ipi gladiis trucidati sunt idib⁹ octobris. Quorum corpora condita sunt in basilica: que adm̄ rabili opere ex moysalico quodammodo deaurata respendet: vnde etiam et loci incole sanctos anneos illos vocare consuerunt. Hec v̄s ardus. Ado tamen ponit q̄ fuerunt solūmodo trecentumquinquaginta.

De sancto Antiocho episcopo. Cap. lxxix.

Titio

chus ep̄scop⁹ iuga dunensis fuit: q̄ eis adhuc ipsius ecclie

sie presbyter esset: pio incertatus officio ad visendis eius episcopum: qui in egypti remo morabatur nomine t̄ actione vere iustus: peregre profectus est: a quo t̄ sanctitaris insignita exempla reportauit: vt dictum est supra in legēa iusti ep̄i p̄dile idus octobris. Dic fuit vir discretio precipuus: t̄ scrītate preclarus. Qui etiā nō immerito rēpe interieco ad eius dē p̄ficiatus culmē assumptus est. Quo strenue t̄ feliciter administrato: in pace quiescens regnum celeste p̄secutus est idib⁹ octobris. Sepultus apud lugdūn. in ecclia sc̄tor̄ martyriū maschaeor̄: in qua t̄ sanctus iustus requiecit.

De sancto Basolo abate. Cap. lxxxi.

Asol⁹ abbas

apud rhemē. clivitas tē claruit tēpore chilperiti regis francorū: vt ait gisbertus. hic ex territorio lemouice si natu: dum adhuc suuens heremum optaret: āgelo sp̄fi apparete ipsum deducente: ad v̄dem rhemēniū deuenit: et a sancto egidio episcopo rhemēi. iiiij. post remigii suscepitus fuit. A quo t̄ locum ad radices montis rhemēi obtinuit: vbi confrebro cenobio monasticam vitaz duxit: deinde ad nemorosū montis cacumen ascēdit: vbi p̄ annos quadraginta inclusus manēs heremī culto: deo seruante studuit. Et dum aque penitū sustinebat: oratione sua fonte de sarc. p̄duxit: q̄uis in presens de loco illo v̄sc̄ ad inferiorū defluit.

Attila quidā dives t̄ potēs circa motem illū venare: t̄ aprū cū canibis sequebat: aper ille cū esset nimie magnitudinis deposita oī feritate ad cellā viri dei ventēs: t̄ q̄s liberari ab eo se petēs pedib⁹ illis aduolur? facebat. Quē dū canes et equites sequerent: diuina virtute effecti imobiles: ultra viri dñi limites nec accedere: nec retrocedere valebant. Quod cernēs